dem per hāc viam venit xp̄us in mundum hanc tenuit hanc docuit
per hanc in celum rediJt idō neceſſe eſt ipſum ſequi per hāc viam. Lu
ce. ix. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipm̄. ſ. per abrenū
ciatōnem ꝓprie voluntatis ⁊ ſubiectōnem humilitatis ⁊ tollat cru
cem ſuam ⁊ ſequatur me. Hec ē via plana ſine mōte ſupbie. de qua
yſa. xl. Erunt praua i directa ⁊ aſpēa in vias planas. Qui ergo xp̄o
bene miſtrauit ⁊ ipſum ſicut dictū eſt ſecutus fuerit. vbi xp̄s ē ⁊ ipſe
erit videlicet ad dexterā dei patris In quo notatur p̄mium ⁊ ſequitē
ipm̄ per viam eternam p quam ꝓpheta petebat deduci. ps. Deduc
me in via eťna ⁊ ꝓpter h̄ dr̄ q̄ mihi ⁊c̄. Rogemus ⁊c̄.

De marturibus ſermo

Fortes facti ſunt in bello. Heb. xi. Si geſta fortia antiquorū
vt caroli ⁊ holofernis recitantur vt moderni animentur. ge
ſta fortiſſima martirū taceri non debent vt ad ſi. a. xp̄iani
animētur vn̄. i. Macha. vi. Oñderunt elephātis ſanguinē vue ⁊ mo
ri ad acuēdos eos in prelium. i. modernis paſſionem xp̄i ⁊ martirū
⁊ idō in verbis iſtis recolit eccleſia geſta fortia martirum. In quib⁹
tria notantur perfectio ſuſtinentium ibi fortes. que in fortitudine i
portatur. Cauſe enim arduе atlethis fortibus committuntur ⁊ q̄a
cauſa fidei eſt arduiſſima. martires qui pro fide certauerunt opor
tuit eſſe fortes. In ſignum huius dicitur p̄mi. regū. xviij. ad dauid.
qui interpretatur manu fortis. Eſto vir fortis ⁊ preliare p̄lia domi.
Scd̄o nōtur bñficiū adiuuantis ibi facti ſunt nō ei a ſeipis fortes. fcī
ſunt ſ3 a deo q̄ dat laſſo v̄tutē. yſa. x. ⁊ his q̄ nō ſunt fortitudinē ſic
ei labor ⁊ vigor ⁊ viror ramoꝝ ꝓcedit a radice. ſic a deo fortitudo
martirib⁹ collata ē. ij. pal'. 16. Oculi tui dñe ꝯtēplant̄ vniuerſā ter.
⁊ p̄bēt forti. ⁊c̄. Tertio malicia pſeq̄ntis nōtur cū dr̄ in bello. Bel
lū eni dr̄ quaſi bonū p ꝯtrariū quaſi n̄ bonum. ps. Diſſipa gētes q̄
bella volūt ſ3 q2 in bello appar3 ⁊ ꝓbat̄ fortitudo. prīo vidēdū ē de
bello. Nō ergo ꝙ ſeptiplex ē bellū p qd̄ dyabol⁹ ꝯtīue pugnat ꝯtra
ſc̄os. p̄mū eſt ſupbie h̄ eſt certam̄ draconis cū deo in celo. apoc. xij.
Factū eſt p̄li. mag. in celo ⁊c̄. Dyabol⁹ ei ꝯtendit de eq̄litate ſicut hēt̄
yſa. xiiij. Sup̄ aſtra celi exaltabo ſoliū meū ſedebo in mōte teſtamēti
ſiīs ero altiſſimo. aſtra celi dicunt̄ h̄ chori angeloꝝ mōs teſtamēti
ē exaltatio teſtatoris. ſ. filij dei cui par fieri voluit lucifer. H̄ prelio pre
liant̄ cū deo oēs ſupbi. ps. Supbia eoꝝ q̄ te oderūt. aſ. ſē. Et eze. 36

Eze.xxviij. O cherub ꝓtegẽs de medio lapidum ignitorum. Eleua/
tum eſt cor tuum ĩ decore tuo. perdidiſti ſapiam tuã in decore tuo.
In terrã ꝓieci te añ faciẽ regũ dedi te. vt cernerẽt te ĩ mltitudie iniq̃
tatũ tuaꝝ ⁊c̃. Cherub h̄ dr̄ dyabolꝰ plenꝰ ſapientia fulgẽs int̃ lapi
des ignitos caritate. Protegẽs aũt dicit̃ q2 fuit ſuper alios q̃s ꝓte/
gere debuit. Sꝫ ꝓpter ſuperbiã ſuam fulgor ſapie ſue deꝑdit ⁊ ꝓiectꝰ ẽ
extra conſortium lapidũ ignitorum in ignẽ eternũ de monte btitu/
dinis dei in terraꝫ tamq̃ꝫ in carcẽm vt ibi temptet hominẽ vſqꝫ ĩ diẽ
iudicij. ⁊ tũc in infernum detrudatur ⁊ hoc ẽ ꝙ dedit eum ante fa
ciem regũ terre. i. appetẽciũ regnũ ⁊ gl'am hꝰ mũdi vt cernãt ſi am
bitio ſuꝑbie in demone eſt ſic dãnata q̃ angelꝰ fuit quãtũ damnabi
tur in miſero homine de luto ⁊ ſtercore facto. q2 ſuꝑbia tanto ẽ de
teſtabilior quanto ſupbꝰ fuerit hũilior ⁊ non hñs tumoris occaſiõꝫ
Scd̃m bellũ eſt inuidie h̄ ſignificat̃ ꝑ certamẽ cayn qui ꝓpter iui/
diam frem ſuũ occidit. Gene. iiij. Conſurrexit cayn aduerſus frem
ſuum ⁊ occidit eũ. ⁊ notabile eſt ꝙ inuidus fuit non alia de cauſa
niſi q2 melior eo ⁊ deo acceptior fuit frater q̃ꝫ ipſe. Et ita faciunt
mlti inuidi ſꝑ quantum in ſe eſt occidũt frem ſuum. non ei ꝑſequũ
tur inimicũ ſꝫ frem bonum extiguẽ volunt ⁊ nihil aliud ꝑſequunt̃
niſi bonum qd̃ deꝰ dedit illi ꝑ qd̃ vr̄ magis diligere eũ cui dedit. h̄
aũt occidit xp̄m. dr̄ eni mat. xxvij. Sciebat eni pylatus ꝙ ꝑ inui/
diam tradidiſſent eũ huius vicij ꝓpria ↄdemnatõ eſt tremor capit̄.
q2 inuidꝰ tremula mte intuet̃. h̄ etiã viciũ mouit fortiſſimũ certam̄
ꝑmo hoĩ ĩ paradiſo vñ ec̃ eiecit euꝫ. ſapi. ij. Inuidia dyaboli introiuit
mors ĩ orbẽ terraꝝ. Tertiũ bellũ eſt ire qd̃ ẽ mltũ forte. Ja. i. Ira ei
viri iuſticiã dei nõ opat̃ h̄ ẽ bellũ qd̃ fuit inter ſaul ⁊ dauid ſic̃ legit̃
i. R. xvi. Spũs domini receſſit a ſaul ⁊ exagitabat euꝫ ſpũs neq̃ꝫ. a/
deo ꝙ nitebatur cum lancea ꝑfodere dauid. ſpũs dñi eſt ſpũs man
ſuetudinis ſic̃ ipſe dic̃ mat. xi. Diſcite a me ⁊c̃. Spũs aũt neq̃ꝫ ⁊ ma
lus ẽ ſpũs ire q̃ exagitauit ſaul. ⁊ exagitat iracũdos q̃a ad lr̄am ex
feruoꝛẽ ſanguinis circa cor ⁊ ex vaporatione fellis ad ſuperiora ⁊ ex
protenſione ⁊ multiplicatione ſpirituum in ſuperiori parte corpo/
ris incipit corpus tremere. labia habere motum inordinatum. ocu
li voluunt̃ ⁊ rubeſcunt. nares ampliantur. ⁊ hoc dicitur exagitatõ
ſpiritus mali quo exagitatur iracũdus. lancea aũt qua nitit̃ ꝑfodẽ
dauid ẽ dira ira ſic̃ dr̄ ſapi. v. Acuet dirã irã ĩ lanceã. Quartũ bellũ

ẽ acidiẽ qđ ſignificat̃ ĩ bello. vł in certamĩe Mardochei ⁊ Amã. vi
dit eni mardocheus ſomniũ ꝙ duo dracones magni certarẽt vn⁹
ꝓ gente ſanctoꝝ. alter ↄtra eos Heſter. x. Unus draco maximus
eſt amoꝛ mundi qui facit homines religioſos acidioſos. draco ali
us ſine veneno eſt alacritas ⁊ libertas ſpũs in ſeruiendo deo vnde
etiã mardocheus ꝓpter hoc paciebat̃ qꝛ honorẽ dei ſui ad creatu/
ram voluit tranſferre. ita ſpirituales viri ꝓpter hoc paciunt̃ a mũ
do qꝛ amorẽ ⁊ honorẽ quos deo debẽt. mundo volunt attribuere
⁊ ideo etiã ibi dicit̃. ſ. Heſter xi. Lux ⁊ ſol oꝛtus eſt ⁊ humiles exal
tati ſunt ⁊ deuo. iclitos. Qñ eni oꝛit̃ in coꝛde lumen cõgregatiõis
eternoꝝ tunc qui habebãt ſpiritũ deiectũ ⁊ humilẽ exaltent̃. ⁊ de/
uoꝛant alacritate quadã ⁊ vehementia ſpũs feſtiuitatis in laude
dei. inclitos. i. ea que ꝓpter que ante reputauit inclitos hoc ẽ oẽm
oꝛnatũ mundi ⁊ amorẽ. hic eſt etiã demon qui certauit cum deo.
in deſerto mouendo ei q̃ſtiones de auſteritate ieiunij qñ dixit. Si
filius dei es dic ⁊c̃. De ſanctitate vana qñ dixit ſi filius dei es mitte
te deoꝛſum. de appetitu gloꝛie qñ dixit hec omnia tibi dabo ⁊c̃. ta/
les queſtiones adhuc mouet acidia in deſerto penitẽtie dño ĩ coꝛ/
de ſpiritualiũ viroꝝ volunt eni experiri qñq3 verũ deus ſit in eis ꝑ
expetitionẽ ſigni ⁊ hoc fit qñ languẽt circa longã pꝛomiſſionẽ dei
volentes experiri per certitudinẽ ſigni vtꝝ ſint filij dei. Qñq3 etiã
incipiunt tedio affici circa rigoꝛẽ religionis cupientes. lapides id
eſt duriciã penitentie in panes tp̄alis conſolationis cõuerti. Qñ/
q3 vero paupertatẽ ⁊ mundi deiectiõ3 abhoꝛrere incipiunt cupien
tes aliquã exaltationẽ in pompis ſathane hoc etiã deſideriũ peſſi/
mum expertus eſt pp̄lus iſrahel in deſerto Numeri. xi. qñ flagrabat
deſiderio carniũ ſedens ⁊ flens dicens. quis dabit nobis ad veſcẽ
dum carnes recoꝛdamur piſciũ quos comedim⁹ in egipto gratis
⁊c̃. Ploꝛatus ad carnes eſt deſideriũ ad carnales delectationes in
coꝛde acidioſi. Cucumeres pepones ſunt frigide per que ſignificã/
tur terrene d̃lectatiões Poꝛri cepe ⁊ allia difficultates hui⁹ mũdi
que cũ lacrimis appetunt̃ ⁊ cũ amaritudine poſſident̃ ad quos ex/
citatur acidioſa anima. hec ẽ auiditas que arida ẽ triſticia ⁊ tedioſa
circa diuina. Oculi aũt cupientes ludere in mundi vanitatib⁹ etiã
affligunt̃ meſticia eo ꝙ nõ vident in religione niſi man. i. ſigna gr̃e
⁊ maturitatis ¶ quintũ bellũ eſt auaricie hoc eſt certamẽ Abſalon

ↄtra patrē ſuum Dauid ij. Re. xvi. ¶ Nota ꝙ ſex leguntur de abſa
lone que mirabiliter conueniunt auaris. Primuꝫ ꝙ doloſe inte
fecit fratrē ſuū per qđ ſignificaꝰ crudelitas auari in ꝓximos qui
ſunt fratres qꝛ illos interficit extrahendo vitā illoꝝ ſicut dicitur
yſa. iij. Rapina pauperū in domo veſtra. ¶ Scđm ē ꝙ eiecit frēꝫ
ſuū de hereditate qꝛ ſolus vult habitare in terra ↄtra qđ dicitur
yſa. v. Ve qui cōiungitis domū ad domū ⁊ agrū agro copulatiſ
nunquid vos ſoli habitabitis in medio terre. ¶ Terciū eſt ꝙ dolo
ſe attrahit ſibi populū oſculans eos in porta ⁊ laudans cauſas
eoꝝ ⁊ detrahens regi ꝙ nō iudicaret eis. in quo notatur auari
fraudulentia ⁊ falſitas Fraudulēta eni oſcula exhibēt vt decipi
piant ⁊ opprimant ſibi attractos qꝛ ⁊ſi ad tēpus dant libertateꝫ
in fine tamē nihil querunt niſi pecuniā ⁊ deceptionē. ¶ Quartuꝫ
ꝙ fedauit vxores patris ſui dormiens cuꝫ eis in ſolario domus
patriſ. per qđ nōtur tranſgreſſio ⁊ temeritas. Pater eni nr̄ deus
eſt. vxor ex qua genuit filios meritoꝝ. ſunt obedientia mandato
rum. ⁊ ſunt decem vxores decē mādata decalogi que ↄtinue trāſ
greditur auarus ſicut dicitꝰ Sap. xv. ꝙ auari etiaꝫ idola inuene
runt qꝛ exiſtimauerūt. luſum eſſe vitā noſtrā ⁊ ↄuerſationē vite
ↄpoſitā ad lucrū ⁊ oportere vn̄cunqꝫ etiā ex malo adq̄rere hinc eſt
qđ dicit Apo. Ephe. v. ꝙ auaricia eſt idoloꝝ ſeruitus. ¶ Quintuꝫ
ꝙ ſuſpenſus ē ꝑ capillos ꝑ qđ intelligiꝰ diuiciaꝝ damnoſitas ⁊
auari dānoſitas. Capilli in capite ſunt affluētie diuiciaꝝ circun
dantiū auaꝝ quibꝰ ſuſpendeꝰ ne viuat qꝛ impediūt diuicie ne ad
vitā eternā ꝑueniat ſicut dicit dn̄s Luce. xviij. Quā difficile qui
pecunias habēt in regnū dei intrabūt. i. Thi. vlti. Qui volūt diui
tes fieri incidūt in laqueos dyaboli Iſte eſt laqueꝰ in q̊ ſuſpēſus
ē iudas traditor ⁊ ꝓditor dn̄i Math. xxvij. Iſte ē laqueꝰ in quo
ſuſpēſus ē abſalon. ij. Re. xviij. qꝛ multitudo piloſe ſuꝑfluitatis h̄ ē
diuiciaꝝ. ſtrāgulat eos laq̄o mortis eterne ¶ Sextū ꝙ fecit fieri titm
triūphalē ⁊ memorialē eo ꝙ n̄ hr̄et filiū ſibi i hēditate ſuccedētē
ꝑ qđ nōtꝰ ꝑuerſitas ⁊ rapacitas auari. cū ei videt ꝙ nihil ſecum
afferēt toto corde deſiderāt vt magnū aceruū q̄ſi titulū ꝑconia
lem pecuie ⁊ hēditatis relinquāt. cōtra hoc dr̄ pſ. ne timueriſ cū
di. f. fuerit hō ⁊ cū mul. fu. Quoniā cū inte. non ſu. oia. i. nihil de
oibꝰ Job xxvij. Diues cū dor. nihil ſecū af. Sextū bellū ē carnale

vicium

viciū gule qđ eſt inimicū crucis chriſti Philip.iij. Nunc flens dico
inimicos crucis chriſti quoꝝ deus venter eſt. hoc eſt certamen da
uid contra Goliath philiſteū.i.R.xvij. Et hoc haberi poteſt ex du
obus. ꝑmo ex interpretatione nominū. Goliath interpretaꝛ trāſmi
grans qꝛ corpus cōtinue tranſmigrat ⁊ nunq̄ꝫ in eodē ſtatu ꝑma-
net Job xiij. Philiſteus interpretaꝛ potione cadens. ⁊ certe gulo-
ſus quāto plus cibo ⁊ potu ſe ingurgitat tanto magis cadit ⁊ cor
rumpiꝛ malis humoribus in corpore ⁊ malis moribꝰ in mēte ſcđo
in quo ꝑcipitur eſt modus interfectionis ipſius Elegit eni Dauid
baculum paſtoralē qui ſignificat vite regimē in paſcuis Jtez perā
que ſignificat refectionē ad viā nō quietē cōcupiſcentie Jtem q̄nq̄ꝫ
lapides de torrente Torrens eſt tribulatio ⁊ anguſtia huiꝰ vite. la
pides limpidi ſunt quinq̄ꝫ virtutes ꝑſimonie quibꝰ conſtringiꝛ ca
ſtrimargia ⁊ interficiꝛ Sunt eni q̄nq̄ vicia gule que ponit Grego. et
ꝯtinenꝛ in hoc verſu prepropere.laute.nimis ardenter ſtudioſe. ꝑma
eſt diu ieiunare vſq̄ꝫ ad horā ⁊ vſq̄ꝫ ad rugitū ventris ⁊ nō preueni
re famē Augꝰ. q̄n aliquis nō pōt ieiunare nō tamē extra horā prā
dij ⁊c. prepopere eni filij iſrl̄ carnem an̄quā tēpus carnes comedēdi
veniſſet ⁊ ideo mortui ſunt in ſepulcris cōcupiſcentie in deſertum.
Nume.xi. Scđa eſt ſufficere ſibi cibos pauperum vt in legumine
⁊ oluſculo ⁊ pane ſiligineo vel ordeaceo. Bernar. Nō eſt curandū
vnde ſtercus cōficitur Studiū ciboꝝ in filijs heli reprehendiꝛ qui
carnes ſacrificioꝝ voluerūt ſibi preparari aliter q̄ꝫ conſuetū eēt et
ideo mortui ſunt in bello philiſtinoꝝ.i.Re.iiij. Tercia eſt paruz
comedere ⁊ nō ſe vſq̄ꝫ ad ſacietatē replere Augꝰ in regula Carnez
veſtrā domate ⁊c. Ecc.xi. Vtere quaſi homo frugi.i.parce. his q̄
tibi apponūtur ⁊ nō cū manducas multū odio habearis. nimis co
medere vituperaꝛ in deo babilonioꝝ qui diuinitatē dei ſui ꝑcipere
nō potuerūt niſi ꝙ multū comedit ⁊ bibit cōtinue Dani.xiiij. Sic
ſunt quidā q̄n ſingulis diebus nō multū comedūt ⁊ bibūt ſtatim
ꝯqueruntꝛ tanq̄ꝫ diuinitatē dei ſui ⁊ omnipotentiā.i.ventris illa die
nō ꝑceperūt. Quarta ē vt in magna fame nō effundat ſe aīa ſuꝑ
oēꝫ cibū ſꝫ cū maturitate ⁊ decētia tracti comedat ecc.xi. ſuꝑ mēſā
magnā ſe.nō aperi.ſuꝑ illā fau.prior.⁊c. Ardor comedēdi reprehē-
ditur in eſau q̄ lenticulā appetebat ⁊ vorauit ⁊ tanq̄ꝫ ꝓphanꝰ ꝓꝑ
vnā eſcā ꝑmogenita vendēs amiſit Geñ.xxv. Q̄nta eſt vt nulluz

ſtudiū ponat in cibiſ preparādis nō querat delicias ſ3 ſufficientiā
Gē̄n.iij. In ſudore vult⁹ tui veſce.pa.t. ꝓuerbi.xxvij. Sufficiat ti/
bi lac caprarꝝ in cibos tuos ꝛ in neceſ.do⁹ t. Jſta ciborꝝ exquiſitio
vel lautitudo rep̄hendit̄ in diuite epulone Lu.xvi. Qui epulabat̄
q̄tidie ſplēdide ꝛ ideo in inferno ſepult⁹ petit ſpecialiter lingue refri
geriū q2 in illa pl⁹ ardebat. H̄ ē certamē qđ mouit Nabugo. ɔtra
ih'lm ıō eē̄ ꝑncipi cocorꝝ vt dic̄ Greg. mādauit vt incēdat eā. p̄in
ceps cocorꝝ ē gula. ¶ A^m bellū ē qđ facit luxuria. De fortitudīe hui⁹
belli legit̄ iij. Eſdre.iiij. ꝙ zorobabel ſapientior inter tres iuuenes
cuſtodiētes caput regis ꝓnūciauit mulierē oībus fortiorē excepta
veritate. In hoc bello fortiſſim⁹ Samſon benedict⁹ ex vtero mr̄is
corruit ꝛ excecat⁹ ē p mulieres Jud.xvi. Salomon eē̄ ſapiētiſſim⁹
ꝛ fortiſſimus regū per mulieres corruit Eccle.xlvij. Jnclinaſti fe/
mora tua mulierib⁹ poteſtatē habuiſti in corpe tuo vt.ſ.expleres li
bidinē quā poſſes po.maculā in glo.tua. Dauid etiā ſanctiſſimuſ
per mulieres adulter ꝛ homicida fact⁹ eſt ij.R.xi. Hoc eſt bellū q̄
pugnauit fortiſſima mulier exemplū caſtitatis Judit cū Oloferne
amputās caput ſuū iudith xiij. Hoc certamine beatiſſima v̄go ma
ria ꝛ mater dei caput draconis.i.libidinis penit⁹ detriuit Gē̄n.iij.
Jnimicicias ponā inter te ꝛ mulierē ꝛc̄. Hoc etiā bello delbora pro
phetiſſa ꝛ iabel vxor Cin i peremerūt ſiſarā ꝓpinādo ei frigidū po
tum lactis vt obdormiret.i.ſubtrahendo fomēta libidinis ꝛ mal
leo caſtitatis clauū mundicie mētis ꝛ corꝑis per temp⁹.i.vigorē
libidinis ꝑcuſſerunt ita vt ante pedes eius mortuus volueret̄ iu/
dicū iiij. Sic patet malicia perſequētis cū dicit̄ in bello. Sequit̄ ꝑfe
ctio ſuſtinētis cū dicit̄ fortes facti ſūt. Circa qđ notandū ꝙ tria fa
ciūt hominē fortē ɔtra vicia ꝛ peccata. Edificiū enī dicit̄ forte q̄a
hab3 forte fundamentū q2 pilarib⁹ altis appodiat̄ q2 cemento bo
no lapides bn̄ cōiungunt̄ ſic hō fit fortis ſpiritualit̄ per fidē que ē
fūdamentū. p ſpē q̄ſi p pilarē vſ3 ad celū eleuat̄. p caritatē q̄ eſt q̄ſi
bonū ce nētu3 deo ɔiungit̄. Pmo ergo fit fortis p fidē ſic̄ paries q̄
h3 ſtabile fundamē^m.i.pe.vl. Aduerſari⁹ vr̄ diab.ꝛc̄. ꝛ dicunt̄ hec
t̄a de diabolo. Pmo deſcribit̄ ei⁹ malicia in h̄ qđ dic̄ aduerſa. ıō n̄
ē ſibi ɔſentiēdum. omni enī bono aduerſat̄ ſic̄ q̄da3 romipete q̄ in
curia Pape nihil aliud faciunt niſi contradicere volentibus ali/
quod beneficium impetrare. vt ſi quis voluerit prebendam para/
diſi ieiu

diſi ieiunio orōe ⁊ elemoſina impetrare. dicit ꝯtradico malū ſug/
gerendo ⁊ bonū impetrando Job. i. Cū veniſſent filij dei vt aſſiſte
rent corā dño affuit inter eos ⁊ ſathan. i. aduerſarius vnde ſibi ñ
eſt ꝯſēciendū ſicut nec ſuggerenti malū vel precipiciū manifeſtuꝫ
ꝓuer. i. Fili ſi te lactauerint peccatores. i. ſi peccato delectationeꝫ
ſuggeſſerint ne adquieſcas illis. Scdō nō eius potentiā in h̄ qd̄
dicit tanq̄ leo ideo auxiliū implorandū eſt. ſicut eni leo fortiſſimꝰ
eſt beſtiaꝝ ꝓuer. xxx. ita dyabolꝰ potentiſſimꝰ creaturaꝝ Job xli.
Non ē poteſtas ſupꝰ terrā que cōparet̄ ei ideo auxiliū dei ⁊ ſancto
rum implorandū eſt qui eni ab hoſtibꝰ impugnat̄ ab amicis petit
auxiliū inceſſanter cū videt ſe per ſe nō poſſe reſiſtere Thob. vi. Ex
iuit thobias vt lauaret pedes ſuos ⁊c̄. Exit homo pedes lauare cū
de peccatis incipit dolere ⁊ penitere ⁊ tūc inuadit eum diabolus
vt cattus murem fugientē ſicut Pharaō filios iſrahel exeuntes de
egipto ſed tunc ad deum ⁊ ſanctos ieiunio oratione elemoſina cla
mandū eſt pro auxilio habendo ps. Voce mea ad dñm clamaui
⁊ ex. me de mōte ſ. ſuo. ¶ Tercio notat̄ eius aſtucia in hoc qd̄ dicit
circuit. ideo eſt caute ꝓcedendū ſicut eni obſeſſores caſtroꝝ circu
eunt ⁊ querunt qua parte debilius eſt caſtrū vt ex ea parte impug
nent ſic diabolus hominē tentat de vicio ad qd̄ ipm̄ nouit pronio
rem ⁊ debiliorē iob. i. Circuiui terrā ⁊c̄. ideo caute ſe habenduꝫ eſt
vt ex ea parte homo ſibi caueat ſollicitius ⁊ attente. Infirmiora
eni caſtroꝝ libentiꝰ muniunt̄ ⁊ diligentiꝰ Apoc. iij. Confirma ce
tera que mo. e. qꝛ ergo aduerſarius reſiſtite nō cōſentiendo. qꝛ for
tis auxiliū implorando. qꝛ circuit aſtute reſiſtite caute incedendo
ſic eni latrones fugiunt domos in terra reſiſtentiū ſibi ſic diabolꝰ
iaco. iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis ⁊ hoc fortes in fide do
mus eni munita machinas parum timet ſic nec homo ī fide firmꝰ
tentationē diaboli curat Marci vij. Deſcēdit pluuia. i. tentatio car
nis flauerunt venti id eſt tentatio ſuperbie ⁊ irruerūt in domū illaꝫ
⁊ nō cecidit fundata eni erat ſupra firmā petrā. i. fidē Sꝫ nota ꝙ
expugnatores caſtroꝝ minare nitunt̄ ſepius fundamēta ⁊ tūc ne
ceſſario capitur caſtrū illd̄ ſic diabolꝰ minare fidem nititur ſotile
gijs ⁊ talibus fidem deſtruendo ps Qui dicūt exinanite exinanite
⁊c̄. ¶ Scdō ſpes facit hominē fortē ſicut alta pilaria parietem. ſpes
autem vſq̄ in celum aſcendit preſtans fiduciam de ſupernis ⁊ ita

dat fortitudinē yſa.xl. Qui ſperant in domino mutabunt fortitu
dinem aſſument pennas ſicut aquile currēt ⁊ non laborabūt am
bulabunt ⁊ non deficient ¶ Et nota ꝙ in hac autoritate innui
tur ꝙ ſpes facit hominem fortem ad quatuor. ¶ Primo ad bo-
num agendū qđ notat̄ ibi mu.for.i.qui prius erant fortes ad ma
lum ⁊ ad bonū debiles ſicut aſinus qui in poſteriori parte fortis
eſt in anteriori parte vbi crux eſt debilis Iere.xxiij. Factus eſt cur-
ſus eoꝝ malus ⁊ fortitudo eoꝝ diſſimilis fortium ſanctoꝝ Per
ſpem ecōuerſo fiunt fortes ad bonū ⁊ debiles ad malū puerbi.x
Fortitudo ſimplicis via domini.ideo dicit muta.for.i.R.x.dictū
eſt ad Saul Mutaberis in viꝝ alteꝝ. ¶ Scđo ad bonū bene agen
dum.i.bono fine qđ nōtur ibi aſſument pennas vt aquile.i.ſicut
alis eleuat̄ in altū aquila que ſolem in rota ſua reſpicit ſic fit cuz
aliquis pro amore dei ⁊ eternorū nō pro temporali cōmodo la-
borat ⁊ agit. Melius eni eſt merces bono pagatori minus vende
re q̄ȝ plus malo fallaci. Deus aūt melius pagat q̄ȝ mundus ps.
Fortitudinē meā ad te cuſto.ꝛc̄. ideo dicit ſicut aquile. ps. Reno
uabitur vt aquile iuuētus tua.i.fortitudo que eſt in iuuentute.
¶ Tercio ad bonū ⁊ bene ⁊ faciliter faciendū qđ nō.ibi Cur.et
nō la. licet in ſotulares ſtrictos in principio difficile intret̄ tm̄ ex
frequentatione largi fiunt ⁊ faciles ad intrandum ſic penitētia
⁊ bona opera yſa.xxx. In ſilen.⁊ ſpe erit fortitudo veſtra.q.d.ita
facile erit vobis bonū facere ſicut forti onus portare.⁊ in ſilētio
.i.ſine murmuratione agetis vt quadriga bene vncta onus ſuuz
facilius ⁊ ſine ſtridore portat ideo dicit Cur. ⁊ nō la. puerb.iiij
Ducam te per ſemitas equitatis quas cum ingreſſus fueris nō
artabuntur greſſus tui ⁊ currēs nō ꝛc̄. ¶ Quarto ad bonū ⁊ bn̄ ⁊
faciliter ⁊ perſeueranter agendū qđ nōtur ibi Ambu. ⁊ nō defi
Sine perſeuerantia eni nullū bonū opus palmā meretur. ſic pu
gil q̄tūcunq̄ȝ ſtrennue in principio egerit ſi laxetur in fine victo
riam non habebit Et operarius quantuncunq̄ȝ bene operatus
fuerit ſi in tercia opus dimiſerit non habebit mercedem niſi die-
tam perfecerit Ioſue tredecimo. dixit Caleph In me illius tempo
ris ſcilicet quando iuuenis eram. Fortitudo vſque hodie perſeue
rat tā ad bellandū q̄ȝ ad gradiendū. ſicut eni oꝑariꝰ ſpe mercedis
efficit̄ fortis ſic hō ſpe mercedis eterne fortis fit Geneſ. xlix yſachar

io ē me

ſ. memoꝛ mercedis Aſinus foꝛtis accubans i. habitans inter ter-
minos vidit requiē ꝙ eēt bona ⁊ terrā ꝙ optima ⁊ ſuppoſuit hu-
merū ſuū ⁊c̄ Hebre. vi. Foꝛtiſſimū hn̄t ſola. qui cōfu. ad te ꝑpo. vo.
ſpez q̄z ſicut ancoꝛa ha. aie tu. at fir. ¶ Tercio caritas facit foꝛtem
vt cementū lapides foꝛtiter cōiungendo Can. viij. Foꝛtis ē vt moꝛſ
dilectio Et nota ꝙ hō dr̄ foꝛtis ꝑpter q̄tuoꝛ. Pmo ꝑpter difficilem
operationē vt ſi quis ligat̄ foꝛtiſſimis vinculis ſi ea faciliter rūpēt
foꝛtis dicet̄ qd̄ facit caritas Vinculuz eni auaricie ⁊ cupiditatis
rumpit elemoſinas largiendo Amicū carnalis ꝯſanguinitatis vl-
tra mare vel alibi peregrinando vel religionē intrādo vel ſe ꝓ xp̄o
ſi neceſſe fuerit moꝛti exponēdo ⁊ hoc facit caritas moꝛs animā a
carne diuidit ab amicis ſubtrahit. tp̄alia relinquere facit. in ſignū
hui⁹ dicit̄ Judi. xvi. ꝙ Samſon qui interpretat̄ foꝛtis ⁊ ita ſignifi-
cat caritatē. tria genera vinculoꝝ rupit. Scd̄o ꝑpter firmā reten-
tionem. qui eni qd̄ hꝫ ita foꝛtiter tenet ꝙ ei auferri nō poteſt foꝛtiſ
merito reputat̄ hoc facit moꝛs quē eni ſemel tenuerit aliquo foꝛtu-
nio ſibi nō aufert̄ ſic etiā caritas deo ita foꝛtiter adheret ⁊ ita cū
tenet ꝙ nec aduerſitate nec pſperitate auferri ſibi pōt Rō. viij. q̄s
nos ſeparabit a caritate xp̄i. Certus ſum eni ꝙ neqꝫ moꝛs neqꝫ vi-
ta pōt nos ſeparare a caritate xp̄i. ¶ Tercio ꝑpter operandi facili-
tatem ſiquis eni ſine grauamine grauia exercet vel ſuſtineret meri-
to foꝛtis dicet̄ vt equus magnū on⁹ ferens vel dietā magnaꝫ ſine
laſſitudine pficiens foꝛtis reputat̄ ſic moꝛs in ſuis actibus nō gra-
uatur ꝫ actus ſuos faciliter operat̄ hoc etiā facit caritas. Omnia
facilia ſunt amanti vt ignis ⁊ ſol in cōicatione ſui ardoꝛis vel luci.
nō laſſant̄ Gene. xxix. Seruiuit Jacob pꝛo rachel vij. ānis. i. iuſt⁹ pꝛo
vita beata oībus dieb⁹ vite ſue ⁊ videbant̄ ei dies pauci pꝛe amoꝛi
magnitudine ¶ Quarto ꝑpter foꝛtiū ſuperationē Foꝛtis eniꝫ dicit̄
qui pōt de foꝛtiſſimo triumphare ⁊ hoc facit moꝛs nō eſt ei ita po-
tens nec in caſtro ita clauſus ad quē moꝛs nō habeat acceſſum ⁊
de ip̄o triūphet ſic caritas de deo qui foꝛtiſſim⁹ eſt vt ita dicam de
ip̄o triūphauit ip̄m eni de celo in terrā traxit. ad ſtatuā ligauit. in
ſtipite crucis affixit yſa. ix. Puer nat⁹ eſt nobis ⁊ fili⁹ datus eſt no-
bis ⁊ factus eſt pn̄. ei⁹. i. crux ſup humerū eius ⁊ ſequit̄. zelus do-
mini exercituū faciet hoc. i. caritas. potuit ergo in cruce dicere A-
moꝛ vincit omnia vincoꝛ amoꝛe. Jdeo dicit foꝛtis eſt vt moꝛs di